

ANDELSKÝ VOČI

DÍLO:
ANDELSKÝ VOČI

AUTOR:
BOHUMIL HRABAL

AUTOR KOMIKSU:
TIMOTEJ HLAVÁČEK

POJIŠTOVÁK
VEŠEL NA
CHODBU, KDE
SLADCE VONĚLY
PECNY,
VYROVNANÉ NA
RECHNÁCH.
ZASTAVIL SE U
OKNA A DÍVAL SE
DO ZAHRADY,
KDE POD
JABLONĚMI
KRÁČELA BOSÁK
ŽENA. VŽDY
KDYŽ SE
ZAKOUSLA DO
JABLKA, ŠLO TO
SLYŠET AŽ NA
CHODBU.

OPODÁL POD VRBOU SEDĚL
STAŘEC, KTERÝ SEDĚL V
KOLEČKOVÉM ŽIDLI, CELÝ
ZABALENÝ DO DEKY A ČETL SI
PŘED SEBOU NA STOJANU
POLOŽENOU KNIHU. KDYŽ K
STARCI PŘIŠLA ŽENA, OTOČILA
STRÁNKU A PŘIPEVNILA
KOLÍKEM, ABY VÍTR NELISTOVAL
V KNIZE. POHLADILA STARCE,
UROVNALA DEKU A ON S
PROSTOMYSLNÝM ÚSMĚVEM
ČETL DÁL. ŽENA ODEŠLA K
OKNU KDE BYL POJIŠTOVÁK,
VEŠLA DO CHODBY A PODÍVALA
SE TÁZAVĚ.

DOBŘÝ DEN, JMENUJI SE
RŮŽICKÁ KAREL. JSEM TU
OHLEDNĚ ZALEZITOSTI KOLEM
PANA BERANKA. NEJDRIV PODEPSAL
PRIHLASKU DO ŽIVNOSTENSKÉHO
FONDŮ, ALE PAK POSLAL DOPIS, VE
KTERÉM SDĚLUJE, ŽE ČLENEM UŽ
NECHCE BYT A ŽE CHCE PENÍZE
NAZPATEK. CO, PANI PEKARKA,
NA TO?

JE TO BLÁZEN,
TEN MŮJ. KDYŽ NE
ON, TAK ASPOŇ JÁ
TADY BUDU DO
DEVADESÁTI... JAKO
MŮJ TATÍNEK.

UKÁZALA NA STARCE
POD VRBOU.

A TAK JÁ BYCH VYDĚLALA NA POJIŠTOVNĚ V
PĚTASEDMDEŠATI LETECH PADESÁT TISÍC, ALE TEN MŮJ TO
NECHCE. ZAMLADA MĚ BUDIL A PTAL SE, JEŠTLI JSEM NĚKoho
MĚLA PŘEDNÍM... TED TREPE TOUTO PRIHLASKOU A KRÍČÍ ŽE AŽ
JSEM PŘIJDE TEN POJIŠTOVÁK S ANDELSKÝMA VŮCIMA, ŽE TO
SNÍM TAKHLE DOPADNE A MLATÍ DO POSTELE AŽ MU
KRVACÍ KLOUBY... ALE CO SE DÁ DĚLAT?

CO TAM ČTE
PAN OTEC?

HUMORISTICKÝ LISTY. CO MÁ TAKY DĚLAT, KDYŽ
OCHRNUL. ALE NEŽ OCHRNUL, BYL TATÍNEK TRHOVEC. PATENTNÍ
NAVLIKAC JEHEL. NESLYSEL JSTE VO TOM? ANI NEVIDEL?
VOPRAVDU NE? ALE JDĚTE!

MATKA SE DOMŮ Z POLE VRACÍ, CHCE ŠÍT, ALE OČI MÁ ZESLÁBLÉ, RUCE SE
JÍ TRESOU. PÍCHA, PÍCHA, ALE JEHLU NAVLECI NEMŮŽE. A PROČ? PROTOŽE
NEMA MŮJ PATENTNÍ NAVLIKAC JEHEL. DAMY A PANOVE, TENTO PŘÍSTROJ
SVĚTA JSEM PRODAVAL V PARIŽI ZA KORUNU PĚT, ALE DNES, ABY KAŽDY
KUPEC BYL, ZA POUHÉ KORUNY DVE. A K TOMU PŘIDÁVAM JEDNU VELKOU
SPULKU BILÝCH NITÍ A JEDNU SPULKU MALÝCH ČERNÝCH NITÍ... A K TOMU
VSEMŮ TUCET JEHEL, ABY DNES KAŽDY KUPCEM BYL...

PŘEDNÁŠELA A DOCELA ZBLÍZKA SE DÍVALA POJIŠŤOVÁKU DO OČÍ.

NESLYŠEL.

VYDECHL A USMÁL SE.

ALE ŽE
VÁS
NEZEBOU
NOHY?

VY JSTE TO
VOPRAVDU NIKDY
NESLYSEL?

NIKDY... MNĚ JE
PORAD HORKO.
PORAD JSEM
ROZPALENÁ.

NAKLONILA SE BLÍŽ AŽ KE RTŮM POJIŠŤOVÁKA. VIDĚL
JEJÍ VELKÉ, KRÁSNÉ OČI, KTERÉ BYLI PLNĚ ZDRAVÉ
SMYSLNOSTI.

A PEKAŘKA JEJ DLOUZE
POLÍBILA.

VYLEKAL JÍ AŽ ZVUK KDESI
OTEVIRAJÍCÍCH SE DVEŘÍ.
ODSKOČILA A JEJÍ BOŠÉ
NOHY PLESKLY O
DLAZDIČKY, NASLOUCHALA,
PAK SE USMÁLA.

MÁTE PĚKNÉ OČI...
KDYBYSTE NĚKDY PO MNĚ
ZATOUŽIL JAKO JA PO VÁS,
VÍTE, KDE BYDLIM.

A TAM SPÍ TEN
MŮJ...

UKÁZALA NA DVEŘE NA KONCI CHODBY.

KDYŽ VEŠEL POJIŠŤOVÁK DO PEKÁRNY TAK NAŠEL NA VOJENSKÉM KAVALCI MISTRA SPICÍHO NA BŘÍŠE S JEDNOU RUKOU PŘES POLŠTÁŘ JAKO BY PLAVAL KRAULA. PANTOFEL NA ZEMI BYLA ZACÁKANÁ SUCHÝM TĚSTEM.

POJIŠŤOVÁK ZATRÁSL SPÁČEM. TEN SE POSADIL A ŽÍVAL A PROTAHOVAT SE, AŽ MU ZAPRASKALO V KOSTECH.

JSTE MISTR BERÁNEK?

MISTR ZNOVU ULEHNUL

MISTŘE PSAL JSTE NÁM DOPIS, KTERÝ ZACÍNAL: VÁZENÍ LUMPOVE...?

MISTR VYSKOČIL A CHYTNUL HO TAK JAKO BY HO CHTĚL ZULÍBAT

CO?

TO NENÍ VON!!
KDE JE TA SVINĚ,
CO MĚLA VOČI JAK
ANDEL.

KŘÍČEL DO STROPU

JÉJE JÉJE JÉJE JEJEJ! JÁ KTEREJ MÁ ZASADU, JAK PŘIJDE POJIŠŤOVÁK DO BARÁKU, HNED MU DAT PEŠTI DO RYPÁKU... TAK JÁ SE PODEPÍŠU NA TAKOVEM HNUSNEJ PODVOD NA LIDSTVU! TO ALE TY JEHO MODRY VOČI!! A TO SE MĚ TA SVINĚ PTA, MISTŘE, AŽ POUJDETE DO PENZE, CHCETE JAKO PŘEMII: DOMEK NEBO VILKU? A MISTŘE AŽ BUDETE DELAT S PENZISTAMA JEDNOMĚSÍČNÍ BEZPLATNĚ VEJLETY... RADEJI CHCETE K MORI NEBO DO VELEHOR? A JÁ KRAVA, JSEM REKL, ŽE RADEJI TEN DOMEK A VELEHORY! A TAK JSEM V TOM LIBYM MRACNU ŽIL AŽ DO VECERA, OTEVÍRAL JSEM DVERE DO DOMEČKU A KOUKAL DALEKO HLEDĚM NA VELEHORY... A VEČER JSEM SI PŘEDCETL STANOVY, A KDYŽ JSEM JE DOČETL, SVALIL JSEM SE ROVNOU SEM.

MISTR ODTÁHL POJIŠŤOVÁKA KE ZDI KDE ZAČAL ŠKRÁBAT DO ZDI A POČÍTAT. PO CHVILCE PODTRHL VÝSLEDEK.

PODVEDLI JSTE MĚ!
TOHLE BYCH VAM MUSEL
DÁT DO CHRTANU! ZA PĚDEŠÁT
TISÍC BYCH SI MUSEL KOUPI
ROKY NAZPÁTEK... ALE NA CO?
TO MI TA SVINĚ NEREKLA! ALE
VITE AŽ SEM TEN MAMLAS S
MODREJMA VOČIMA PŘIJDE,
CO MU UDELAM?

MISTR SE ROZHLÍŽEL, ALE ŽÁDNÝ NÁSTROJ HO NEINSPIROVAL, AŽ KLESL OČIMA NA LOPATU A S ÚSMĚVEM JI VZAL DO VODOROVNĚ POLOHY A VŠÍ SILOU SE ROZEBĚHNUL PROTI ZDI. NÁRAZ BYL TAK PRUDKÝ ŽE MISTR SKONČIL NA ZEMI, ALE PŘESTO JÁSAL.

A TAKHLE,
TAKHLE MU
NÁPERU TU LOPATU
ROVNOU DO DRŽKY!!
A TAKHLE MU TAM
BUDU
VERGOVAT!!

UKAZOVAL JAK BUDE
LOPATOU BABRAT V
POJIŠTOVÁKU S
ANDELSKÝMA OČIMA.
NEŽ VSTAL ZŮSTAL NA
ČTYŘECH A DOMÝŠLEL
TEN OBRAZ.

MĚ POVEDOU
ČETNÍCI DO
LAPAK, ALE JEHO
ROVNOU DO
MARNICE.

REPREZENTANT
ŽIVNOSTENSKÉ POJIŠTOVNY
SI UTŘEL POT. A POHORŠIL
SE

TO TEDY VOLÁ DO
NEBES! MISTRE DEJTE MI TU
PŘIHLÁŠKU, CHCI VĚDET, KDO
TO S VÁMI SEPSAL.

PEKAŘ VYNDAL Z TAŠKY PŘIHLÁŠKU A
PODAL MU JI.

DALŠÍ ZPRÁVY
OČEKÁVEJTE Z
ÚŘEDNÍ... TO VITE PANE
BERANKU, JAK VÁS JEDNOU
VYŠKRTNOU, JE S VÁMI AMEN... UŽ
VÁS NEVEZMEME, NE ŽE BYCHOM
NECHTELI... ALE UŽ TO
NEJDE. TO JSOU ALE
KRÁSNÝ HOUSKY!

OTEVŘETE
AKTOVKU.

MISTR DO AKTOVRKY NANDAL PEČIVO. A
KDYŽ SE LOUČILI, DÍVALI SE DLOUHO DO
OČI.

NO JO, PAN KRAHULÍK!
MISTRE BERANKU, JA JAKO
STATNÍ ÚŘEDNÍK SE S VÁMI
VSADIM, VO CO CHCETE, ŽE PAN
KRAHULÍK NEJENŽE DOSTANE
KOPACKY, ALE PUJDE PŘED
PROKURÁTORA. TO SE DĚLA?

POBOUŘIL SE REPREZENTANT

JÁ VÁM VYPOMŮŽU NA
MINISTERSTVU SOCIÁLNÍ PÉČE,
ABYSTE CELOU VEC DAL DO KLIDU,
VSECKO SI ZNOVU PROMYSLEL,
NIC ZATÍM NEBUDETE PLATIT, A
BUDE TO.

VYTÁHL RAZÍTKO A POLSTÁŘEK, DÝCHL NA
RAZÍTKO, PAK JE PEČLIVĚ PŘITISKL NA
POLSTÁŘEK... A NA VOLNĚ MÍSTO DOPISU,
HNED VEDLE TITULU: VÁŽENÍ LUMPOVĚ...
OBTISKL: DÁVÁM VŠE DO KLIDU. POSLAL
MISTROVI TUŽKU A UKÁZAL KAM SE
PODEPSAT. PAK DOPIS SLOŽIL.

PO CHVILCE CO ODEŠEL POJIŠTOVÁK ...

AHH VŽDYŤ TEN
CHLAP MĚL TY SAMÝ
ANDELSKÝ VOČI!!!!

VZAL DALŠÍ LOPATU A
ROZBĚHL SE PROTI ZDI.

A
POJEDEME
DO PRAHY! A S
BEJČÁKEM V
RUCE!

JE TO TADY.

S USPOKOJENÍM VSTOUPIL DO BUDOVY.

U VÝTAHU BYLA CEDULKA: VÝTAH
NEJEZDÍ. PAN BERÁNEK SE
ZARADOVAL

UŽ O MNĚ
VĚDÍ. TO ABYCH SE
UNAVIL! ALE JA
VYLETÍM TREBA DO
DVACÁTÝHO PATRA JAK
ANDEL A JEŠTĚ BUDU MÍT
SILU, ABYCH JE TAM
VSECHNY POREZAL
BEJČÁKEM!

BRAL SCHODY PO DVOU NAJEDNOU.

CESTOU NA SCHODECH POTKAL DVA
STREJCE SEDÍCÍCH NA SCHODECH.

TAKY
ŽIVNOSTNÍCI!

PŘIKÝVLI

PODLE
ZMUČENÝCH
KSICHTU... ALE AŽ
TAM VEJDETE A
USLYSÍTE KRIK, TAK
JSEM TO JA, KTERÉJ
JIM ZATINA TIPEC!

JAK JSTE TO
POZNAL?

VTRHL DO KANCELÁŘE.

KDE JE ŘEDITEL?

ÚŘEDNÍK, MLADÝ MUŽ, KRÁJEL KRVAVOU
TLAČENKU NA KOUSKY. A ZAČAL KRÁJET
CIBULKU.

MĚL JSEM PENÍZE NA
BUKOVÝ DŘÍVĚL A VÁS POJIŠTŮVÁK JE
ZE MĚ VYLAKAL!

A NA DŮKAZ PRAŠTIL
MISTR HOLÍ PŘES
STŮL.

HNED VÁS OHLÁSÍM.
ČOPAK SE STALO?

MLADÝ ÚŘEDNÍK SLZEL,
NAPŘAHL RUCE A JAK
SLEPEC HMATAL PO
STOLE.

MÁLEM BYSTE
MI ROZBIL SKLENÍČKU S
PEPREM.

SHRNUL DLANÍ TU NAKRÁJENOU CIBULKU DO ŠUPLÍKU, POSIPAL KRVAVOU TLAČENKU PEPŘEM, PAK SE SKLONIL, AŽ CELÝ ZMIZEL, A KDYŽ SE NAROVNAL, DRŽEL LAHEV S OCTEM A NĚŽNĚ ULIL TROCHU OCTA DO TOHO ŠUPLÍKU.

VŽDYŤ VÁM
TO VYTEČE.

TŘEPAL, VIKLAL A
POHYBOVAL ŠUPLIKĚM.

MLUVIT SE REDITELEM.

KDEPAK! TEN ŠUPLÍK MÁ
PLECHOVÉ DNO.

MUSÍ SE TO
PROMÍCHAT... ALE ČOŽE JSTE
SI PRÁL?

HNED

ÚŘEDNÍK SI VZAL NŮŽ A NAPÍCHL KUS
KRVAVÉ TLAČENKY A S CHUTÍ JI POJÍDAL

TADY, JAK JE TA TLAČENKA,
MÁM NA ŠUPLÍKU NÁPIS: MASNA.
TADY, JAK JE JE NÁPIS: PECIVÁRNÝ, TADY
V TOM ŠUPLÍKU MÁM HOUSKY. TADY, JAK JE
NÁPIS: ZABAVNÍ PODNIKY, TADY MÁM KNIŽKY
NA ČTENÍ A FOUKACÍ HARMONICKU... A TADY
JAK JE NÁPIS BLBOVINY, TADY V TOM
ŠUPLĚTI MÁM ÚŘEDNÍ SPISY.
DOBŘE ŽE?

MLUVIT S
PANEM
ŘEDITELEM.

ALE VY JSTE
NĚCO CHTĚL?

ÚŘEDNÍK VEŠEL DO
TEPECÍROVANÝCH
DVEŘÍ A PO CHVILCE
SE VRÁTIL.

JSTE
OČEKÁVÁN.

V KANCELÁŘI ZA STOLEM SEDĚL TLUSTÝ ČLOVĚK, DOCELA
BLAŽENÝ A ZALITÝ VNITŘNÍM ŠTĚSTÍM... A JAKO BY
NEČEKAL NIKOHO JINÉHO NEŽ PANA BERÁNKU. NABÍDL MU
ŽIDLI A VÍTAL.

TAK JEN POJĎTE,
POJĎTE A POSADTE SE.
JSTE SRDEČNĚ VITAN.

PAN BERÁNEK SE NEPROSADIL.

ALE COPAK? VY SE NA NÁS
ZLOBITE? VY TRUCUJETE?
COPAK JSME VÁM UDELAJI?

PAN BERÁNEK ŘEKL, JAK K
NĚMU PŘIŠEL TAKOVÝ
KRASAVEC A
HYPNOTIZOVAL JEJ
MODRÝMA VOČIMA A JAK
MISTR PODEPSAL
PŘIHLÁŠKU JAK VE SNÁCH,
JAK POTOM SI VŠEČKO
PŘEČETL NA ZADNÍ
STRANĚ PŘIHLÁŠKY A
HNED NAPSAL DOPIS
ZAČÍNÁJÍCÍ: VÁŽENÍ
LUMPOVÉ, SYČÁCI A
VRAZI... JAK K NĚMU
PŘIŠEL DALŠÍ
POJIŠŤOVÁK, KTEREJ ZASE
MĚL ANDĚLSKÝ VOČI, A
TEN MU TO ROZMLUVIL, A
TAK ON, MISTR BERÁNEK,
DAL CELOU VĚC DO KLIDU.

ALE TO NECHCE
KLID!

ALE
BOŽÍČKU, TAK TO
STORNUJEME... PRECI
CHARAKTER
ŽIVNOSTENSKÉ PENZE
JE DOBROVILNÝ...

ZVEDL SE A ZAČAL
LISTOVAT V KARTOTÉCE,
A KDYŽ NAŠEL TO CO
HLEDAL, S DESPEKTEM
UPUSTIL PŘED SEBE
CELÝ FASCIKL NA STŮL.

PANE
BERÁNKU, NEMÁTE K
NAM DŮVERU... A TO
NÁS NESMÍRNĚ BOLÍ. ALE
CO SE DA DELAT?
VYSKRTNEM VAS. OVŠEM
JSME POVINI VAS POUČIT, ŽE
SE ZRIKÁTE VELKÉ
MOZNOSTI... PROTOŽE,
NEDEJ BOŽE, ALE CO
KDYŽ VÁS POTREFI
TOHLE!!

UKÁZAL ZA ZEDĚ KDE BYLY
ZARÁMOVANÉ FOTOGRAFIE.

JEN POJĎTE
SE PODIVAT.

ŘEDITEL UKAZOVAL
NA FOTOGRAFII KDE
NA ULICI ŽEBRAL
STARÝ MUŽ A NA
FOTOGRAFII KDE
PŘED CHUDOBOINCEM
SEDĚLI DVA STARCI
KTERÍ BYLI
ZUBOŽENÍ A
DEMENTNÍ. PANA
BERÁNKA TO
ZARAZILO. DÁLE
TAM BYLY
VÝSTŘÍŽKY SE
SEBEVRAŽDAMI
RŮZNÝCH
ŽIVNOSTNÍKŮ A S
DALŠÍMA HRŮZNÝMI
TRAGÉDIEMI.

BYL JSEM RANĚN VE
VALCE.

PANE BERÁNKU, KDYŽ TY
VASE DRAHOCENÉ RUČE UŽ
NEBUDOU MOCI PRACOVAT, CO VÁM
KDO DA? MYSLIL JSTE NA TO?
JSTE PRECE MUŽ!

TAK VIDÍTE. A KDYŽ SE
ROZHLEDNETE, CO VIDITE NA ZDECH
NAŠI KANCELÁŘE? JEN SE PODÍVEJTE!
OBRAZY VYHOŘELÝCH ŽIVNOSTI, ŽIVNOSTI
STIŽENÝCH VICHŘICÍ A POVODNÍ... A VY JSTE UŽ VE
VĚKU, KDY BYSTE STIŽI ZACÍNAL ZNOVU, JEN SI
DEJTE RUKU NA SRDCE... A TED TADY SE PODÍVEJTE
DO TĚ VITRINY! TADY JSOU VÝSTŘÍŽKY ZE VSECH
MOŽNÝCH NOVIN A... A CO SE DOZVÍTE? SAMA
NEŠTĚSTÍ, VRAZDY, SEBEVRAZDY,
KONKURSY, KTERÉ SKONČILY
TRAGICKY!

ŘEDITEL NECHAL PANA BERÁNKA
ČÍST NAHLAS VÝSTŘÍŽKY Z NOVIN
A PO CHVILCE HO ZASTAVIL.

TO STAČÍ! A
TADY V TĚ
SKRINI MÁME
DALŠÍCH TISÍCE
VÝSTŘÍŽKŮ.

OPRAVDU
CHCETE JÍT
VSTRIC JEDNĚ Z
TĚCH
FOTOGRAFIÍ?

ŘEDITEL VZAL LISTINU S
NÁPISEM BERÁNEK ALOIS A
DRŽEL LISTINU MEZI PRSTY.

PANE BERÁNKU
MÁM TU LISTINU
OPRAVDU
PŘETRHNOUT?

PAN BERÁNEK SE ROZHLEDL PO
KANCELÁŘI AŽ NAKONEC ZAVRTĚL
HLAVOU A TIŠE ŘEKL:

NEDĚLEJTE
TO, TED TO
VIDIM, ŽE KAŽDÝ
MÁ BYT
ZAJIŠTĚN.

JSME TADY
OD TOHO A JEN
PRO VÁS. NĚKDY
SE LIDI MUŠEJI
ZACHRÁNIT I PROTI
SVĚ VŮLI... PANE
BERÁNKU,
TĚŠILO MĚ...

KDYŽ MISTR BERÁNEK
VYŠEL Z ŘEDITELNY, TI
DVA ŽIVNOSTNÍCI UŽ STÁLI
PROTI TAPECÍROVANÝM
DVEŘÍ A DÍVALI SE
POZORNĚ NA MISTRA
BERÁNKU. I MLADÝ
ÚŘEDNÍK SKLONIL HLAVU
ABY VIDĚL MISTROVI DO
TVÁŘE, KTERÝ TAKTAK
NAHMATAL ŽIDLI A
POSADIL SE. BYL BLEDÝ,
JAKO BY SPADL ZE SKÁLY,
RUCE MU VISELY MEZI
KOLENY SKORO AŽ NA
PODLAHU. JEDEN
ŽIVNOSTNÍK SE ZEPTAL
"TAK JSTE JIM VYPUCOVAL
ŽRÁDKO?" MISTR MLČEL
A ZTĚŽKA VYŠEL.

MISTR BERÁNEK SE ZASTAVIL VE TŘETÍM PATŘE A MUSEL SI SEDNUL NA SCHODY A OPŘÍT SI HLAVU O ZÁBRADLÍ. A KDOSI VBĚHL DO BUDOVY, TEĎ TO BRAL DVA SCHODY NAJEDNOU. KDYŽ BĚŽEL KOLEM PEKAŘE TAK ZVOLAL.

CO JÁ JIM
TAM ŘEKNU,
TO SI ZA
RAMEČEK
NEDAJÍ!

A O CELÉ SCHODIŠTĚ VÝŠ SE VYKLONIL
PŘES ZÁBRADLÍ A VOLAL DOLŮ: "TO
TEDY NEDAJÍ!!" A BĚŽEL DÁL.

PAN BERÁNEK VYŠEL VEN Z
BUDOVY. PŘIŠEL K FONTÁNĚ A
NAMÁČEL SI HLAVU AŽ SE
NATÁHL PŘES FONTÁNU A
NECHAL SI PADAT VODU NA
HLAVU. PO CHVILCE PŘIŠEL
ESENBAK.

PAN BERÁNEK UDEŘIL PĚSTI DO
OTEVŘENÉ DLANĚ A ZVOLAL.

ANDĚLSKÝ
VOCI!!

CO TADY
DĚLÁTE? JE
VAM ŠPATNĚ?

KONEC